

Bruksela, 20 czerwca 2025 r.
(OR. en)

10611/25

FISC 146
ECOFIN 853

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Do: Delegacje

Dotyczy: Sprawozdanie dotyczące kwestii podatkowych, przygotowane przez Radę Ecofin

Delegacje otrzymują w załączeniu sprawozdanie dotyczące kwestii podatkowych, przygotowane przez Radę Ecofin i zatwierdzone przez nią na jej 4106. posiedzeniu, które odbyło się 20 czerwca 2025 r. w Luksemburgu.

**SPRAWOZDANIE DOTYCZĄCE KWESTII PODATKOWYCH, PRZYGOTOWANE
PRZEZ RADĘ ECOFIN**

A. WPROWADZENIE

1. Niniejsze sprawozdanie Rady przedstawia przegląd postępów poczynionych w Radzie w trakcie polskiej prezydencji; w ogólnych zarysach przedstawia także aktualną sytuację dotyczącą najważniejszych dossier, które są obecnie przedmiotem negocjacji w dziedzinie opodatkowania. Sprawozdanie zostało przygotowane na podstawie dyskusji prowadzonych na forum Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (wysoki szczebel) (HLWP) i poświęconych horyzontalnym kwestiom strategicznym z zakresu polityki podatkowej, zgodnie z mandatem tej grupy.
2. Polska prezydencja kontynuowała prace nad kluczowymi dossier – w tym nad wnioskami wchodzącymi w skład pakietu „VAT w epoce cyfrowej”, zmianą dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC 9), zmianą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, wnioskiem dotyczącym cen transferowych, aktualizacją unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych oraz wnioskiem dotyczącym zapobiegania nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych – a także negocjacje dotyczące umów podatkowych UE z niektórymi państwami trzecimi. Kontynuowała również prace związane z negocjacjami w sprawie współpracy podatkowej w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych na podstawie dyskusji prowadzonych między państwami członkowskimi w UE.
3. Konkretniej, Rada:
 - a) przyjęła pakiet dotyczący VAT w epoce cyfrowej;
 - b) przyjęła wnioski dotyczące elektronicznego świadectwa zwolnienia z VAT;
 - c) wypracowała podejście ogólne co do dyrektywy w sprawie przepisów dotyczących VAT odnoszących się do sprzedaży na odległość towarów importowanych i VAT z tytułu importu w odniesieniu do zachęt do korzystania z punktu kompleksowej obsługi importu (IOSS);
 - d) przyjęła dyrektywę zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC 9);

- e) zatwierdziła konkluzje Rady w sprawie programu uporządkowania i uproszczenia przepisów podatkowych przyczyniającego się do konkurencyjności UE;
 - f) poczyniła postępy w pracach nad zmianą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii;
 - g) kontynuowała dyskusje nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych oraz dyskusje na temat ewentualnego ustanowienia platformy cen transferowych;
 - h) kontynuowała dyskusje nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy mające na celu zapobieganie nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych; oraz
 - i) zapoznała się z informacjami przekazanymi przez służby Komisji na temat negocjacji dotyczących zmiany umów UE z Andorą, Liechtensteinem, Monako, San Marino i Szwajcarią.
4. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej) kontynuowała też prace nad różnymi kwestiami wchodzącymi w zakres jej obecnych kompetencji, w tym nad unijnym wykazem jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych, jak określono w jej półrocznym sprawozdaniu¹. Wspomniany unijny wykaz ostatnio został uaktualniony przez Radę 18 lutego 2025 r.²
5. Bardziej szczegółowe informacje dotyczące poszczególnych tematów i dossier znajdują się poniżej.

B. OBRADY USTAWODAWCZE

1) Opodatkowanie bezpośrednie

a) Nadużywanie przedsiębiorstw fasadowych

6. 22 grudnia 2021 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy mające na celu zapobieganie nadużywaniu przedsiębiorstw fasadowych do celów podatkowych i zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE (wniosek „Unshell”)³.

¹ Dok. ST 9651/25 + ADD 1–10.

² Dz.U. C, C/2025/1473, 28.2.2025.

³ Dok. ST 15296/21.

7. Celem wniosku jest zapobieganie unikaniu opodatkowania i uchylaniu się od opodatkowania przez podmioty niemające substratu majątkowo-osobowego oraz poprawa właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Wniosek ma na celu zwalczanie nadużywania przedsiębiorstw fasadowych do niewłaściwych celów podatkowych oraz zapewnienie, by przedsiębiorstwa fasadowe w UE, które nie prowadzą działalności gospodarczej lub prowadzą minimalną działalność gospodarczą, nie mogły odnosić korzyści podatkowych.
8. Techniczna analiza wniosku rozpoczęła się w pierwszej połowie 2022 r., delegacje przeprowadziły dyskusje na podstawie tekstów kompromisowych i not informacyjnych przygotowanych przez kolejne prezydencje. Do najszerzej omawianych kwestii należą: skutki podatkowe, powiązania z krajowymi przepisami dotyczącymi zwalczania nadużyć, podmioty wyłączone, minimalny substrat majątkowo-osobowy, obalenie domniemania i zmniejszenie obciążeń administracyjnych, certyfikat rezydencji podatkowej i wymiana informacji. HLWP przedstawiła wytyczne dotyczące dalszych prac nad nierozstrzygniętymi kwestiami. Zasadniczo większość delegacji poparła cele wniosku, ale była zdania, że aby osiągnąć porozumienie, konieczne są istotne dalsze prace techniczne.
9. W czerwcu 2024 r. delegacjom przedstawiono nowe podejście do wniosku. W listopadzie 2024 r. podejście to zaowocowało konkretnymi propozycjami redakcyjnymi dotyczącymi niektórych kluczowych tematów, w szczególności zakresu, cech rozpoznawczych, obowiązku sprawozdawczego i wymiany informacji oraz działań administracyjnych. Te sugestie redakcyjne, ogólne praktyczne konsekwencje nowego podejścia oraz obszary wymagające dalszej uwagi zostały omówione na posiedzeniu Grupy Roboczej do Spraw Podatkowych (WPTQ) w listopadzie 2024 r. Niektóre delegacje uznały za istotne wyjaśnienie związku tego wniosku z dyrektywą w sprawie współpracy administracyjnej (DAC). Podkreślono, że ewentualne dalsze kroki w sprawie tego dossier należy podejmować w taki sposób, aby nie prowadziło to do nadmiernych obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw i organów podatkowych.

10. W trakcie polskiej prezydencji Rada zatwierdziła konkluzje ustanawiające program uporządkowania i uproszczenia przepisów podatkowych przyczyniający się do konkurencyjności UE (zob. rozdział C sekcja 1 poniżej). Konkluzje te zawierają zasady uporządkowania przepisów podatkowych, których należy też przestrzegać podczas negocjacji w sprawie obecnie rozpatrywanych wniosków. Na posiedzeniu HLWP 29 kwietnia 2025 r. wspomniano o wniosku „Unshell” jako dossier, które można by przeanalizować pod kątem zasad uporządkowania przepisów podatkowych.
11. 27 maja 2025 r. WPTQ przeprowadziła wymianę poglądów na temat tego dossier. Zwrócono uwagę na to, że cechy rozpoznawcze określone w najnowszym kompromisowym tekście wniosku „Unshell” i w dyrektywie DAC 6 mogą się pokrywać, co stwarza ryzyko, że na mocy ewentualnej przyszłej dyrektywy „Unshell” podobne informacje byłyby zgłaszane dwukrotnie, a do tego prawdopodobnie za pośrednictwem odrębnych systemów informatycznych. Co więcej, cele DAC 6, takie jak zwiększenie przejrzystości podatkowej i zwalczanie agresywnego planowania podatkowego są zbieżne z celami wniosku „Unshell”. Wiele delegacji było zdania, że cele wniosku „Unshell” można by osiągnąć poprzez doprecyzowanie lub zmianę cech rozpoznawczych w DAC 6. Delegacje podkreśliły również, że zgodnie z programem uproszczenia i uporządkowania przepisów podatkowych wszelkie nowe rozwiązania nie powinny tworzyć nadmiernych obciążeń administracyjnych. Kwestie te będzie można zbadać dopiero wtedy, gdy Komisja zakończy swoje analizy i przedłoży ewentualny nowy wniosek ustawodawczy w sprawie DAC. W związku z tym stwierdzono, że nie należy kontynuować analizy wniosku „Unshell” w Radzie. Takie podejście byłoby zgodne z koncepcją uproszczenia i uporządkowania przepisów podatkowych i pozwoliłoby uniknąć dodatkowych obciążeń administracyjnych dla administracji państw członkowskich i podatników, a także nieproporcjonalnych kosztów wdrażania czy powielania obowiązków sprawozdawczych. Delegacje zasadniczo pozytywnie odniosły się do tego podejścia.

b) *Dyrektywa w sprawie cen transferowych*

12. 12 września 2023 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie cen transferowych,⁴ którego głównym celem jest włączenie do prawa UE kluczowych zasad i przepisów dotyczących cen transferowych, uzgodnionych w ramach OECD.

⁴ Dok. ST 12954/23 + ADD 1.

13. Po pierwszej ogólnej dyskusji na temat tego wniosku ustawodawczego podczas prezydencji hiszpańskiej prezydencja belgijska rozpoczęła pogłębioną analizę wniosku Komisji na szczeblu WPTQ. Dyskusje na szczeblu WPTQ prowadzone w ramach prezydencji węgierskiej dalej pokazywały, że ten wniosek ustawodawczy nie cieszy się wystarczającym poparciem państw członkowskich. Znaczna większość państw członkowskich nie widziała możliwości poczynienia dalszych postępów na podstawie wniosku Komisji w jego obecnej formie. Tylko nieliczne państwa członkowskie były zdania, że można by kontynuować dyskusje techniczne w celu ustalenia, czy istnieją jakiegokolwiek aspekty proceduralne związane z przepisami dotyczącymi cen transferowych, które mogłyby zostać zharmonizowane w drodze dyrektywy Rady.
14. Na szczeblu WPTQ polska prezydencja starała się poznać opinie państw członkowskich w kwestii ewentualnej zmiany ich stanowiska co do tego wniosku dotyczącego dyrektywy Rady. Dyskusje pokazały, że państwa członkowskie mają wiele obaw, w tym zasadnicze obawy dotyczące tego wniosku ustawodawczego, i że szanse na osiągnięcie porozumienia są niewielkie. Choć kilka państw członkowskich uważa, że niektóre aspekty proceduralne związane z cenami transferowymi mogłyby ewentualnie zostać uregulowane w dyrektywie, to wypracowanie kompromisu na tej podstawie nie wydaje się możliwe. Niemniej jednak państwa członkowskie w pełni popierają ogólny cel wniosku, jakim jest zmniejszenie złożoności, kosztów i obciążeń administracyjnych zarówno dla podatników, jak i organów podatkowych w obszarze cen transferowych.
15. Równoległe do dyskusji na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Rady i z zastrzeżeniem przepisów art. 296 ust. 3 TFUE polska prezydencja kontynuowała dyskusje techniczne na temat możliwości utworzenia platformy cen transferowych poza ramami dyrektywy Rady. Dyskusje te opierały się na fakcie, że państwa członkowskie wyraziły zainteresowanie i poparcie dla innej metody pracy między państwami członkowskimi, która pozwoliłaby na utrzymanie przepisów dotyczących cen transferowych w ramach ich kompetencji i umożliwiłaby proponowanie, opracowywanie i określanie opartych na konsensusie i prawnie niewiążących rozwiązań – zgodnie z ramami OECD – co do kwestii praktycznych w dziedzinie cen transferowych w celu zmniejszenia złożoności, kosztów i obciążeń administracyjnych zarówno dla podatników, jak i organów podatkowych.

16. Pomimo ogólnego poparcia dla pomysłu ustanowienia platformy cen transferowych, państwa członkowskie wyraziły rozbieżne poglądy na temat podstawowych parametrów tej platformy, takich jak jej mandat i struktura, sposób przedstawiania rezultatów i zatwierdzania jej prac (wyników), oraz możliwość politycznego zaangażowania w ich wdrażanie, przegląd i monitorowanie. Niektóre państwa członkowskie poparły ustanowienie platformy dysponującej szerokim mandatem, cieszącej się zaangażowaniem politycznym i objętej mechanizmem przeglądu lub monitorowania, przy czym – zdaniem Komisji – wszystkie te elementy są kluczowe dla zapewnienia efektywności tej platformy; nie osiągnięto jednak porozumienia w tej sprawie.
17. Niemniej należy zauważyć, że państwa członkowskie pozytywnie odnoszą się do pomysłu, by Komisja ustanowiła platformę cen transferowych, która działałaby na podstawie konsensusu między państwami członkowskimi i zajmowała się kwestiami praktycznymi w dziedzinie cen transferowych, z myślą o utrzymaniu przepisów dotyczących cen transferowych w ramach kompetencji państw członkowskich, oraz opracowywała i proponowała oparte na konsensusie, prawnie niewiążące rozwiązania – zgodnie z ramami OECD – w celu zmniejszenia złożoności, kosztów i obciążeń administracyjnych zarówno dla podatników, jak i organów podatkowych.

c) Dyrektywa BEFIT

18. 12 września 2023 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie działalności gospodarczej w Europie: ramy opodatkowania dochodu (BEFIT)⁵, którego podstawowym celem jest opracowanie wspólnych ram opodatkowania osób prawnych dla dużych przedsiębiorstw międzynarodowych w UE. Po złożeniu wniosku BEFIT Komisja wycofała wnioski dotyczące wspólnej (skonsolidowanej) podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB/CCCTB), które były przedmiotem obrad Rady od 2016 r. i których procedowanie zostało wstrzymane ze względu na rozpoczęte równoległe globalne negocjacje w sprawie rozwiązania dwufilarowego (na forum otwartych ram G-20/OECD w sprawie BEPS).

⁵ Dok. ST 12965/23 + ADD 1–3.

19. Dotychczasowe prace przygotowawcze zostały podsumowane w poprzednich sprawozdaniach Rady dotyczących kwestii podatkowych⁶. Mając na celu dalsze postępy w dziedzinie polityki podatkowej i przepisów podatkowych, podczas polskiej prezydencji postanowiono, by skupić się na szeregu innych priorytetów, jak wspomniano we wprowadzeniu do niniejszego sprawozdania⁷.
20. W poprzednim sprawozdaniu Rady dotyczącym kwestii podatkowych zauważono, że „niektóre państwa członkowskie z zadowoleniem przyjęłyby dyskusję polityczną na temat BEFIT, uważa się jednak, że konieczne będą dalsze refleksje i prace techniczne w celu określenia kolejnych etapów tych negocjacji podczas nadchodzącej prezydencji. *W tym względzie kilka państw członkowskich zaproponowało również możliwość nadania priorytetu dyskusjom na temat pewnych określonych części wniosku w ramach dalszych działań. W związku z tym można by kontynuować analizę techniczną wniosku Komisji z myślą o przygotowaniu dyskusji na temat wariantów strategicznych.*”⁸.

2) **Opodatkowanie pośrednie**

a) VAT w epoce cyfrowej

21. 8 grudnia 2022 r. Komisja opublikowała pakiet „Przepisy dotyczące VAT w epoce cyfrowej” obejmujący trzy wnioski:
- wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT w epoce cyfrowej⁹;
 - wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie VAT niezbędnych w epoce cyfrowej¹⁰; oraz
 - wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do wymogów informacyjnych dotyczących niektórych procedur VAT¹¹.

⁶ Dok. 11287/24, pkt 34–38, oraz dok. 16673/24, pkt 27–30.

⁷ Pkt 3 niniejszego sprawozdania.

⁸ Dok. ST 16673/24, pkt 30.

⁹ Dok. ST 15841/22.

¹⁰ Dok. ST 15842/22.

¹¹ Dok. ST 15843/22.

22. Pakiet ten ma trzy cele. Po pierwsze, ma zmodernizować obowiązki sprawozdawcze w zakresie VAT poprzez wprowadzenie wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej w oparciu o fakturowanie elektroniczne. Po drugie, ma odpowiedzieć na wyzwania związane z gospodarką opartą na platformach cyfrowych w drodze aktualizacji mających zastosowanie przepisów VAT. A po trzecie, ma zmniejszyć obciążenia administracyjne dzięki wprowadzeniu jednej rejestracji VAT.
23. 5 listopada 2024 r. Rada (Ecofin) osiągnęła porozumienie w sprawie tego pakietu kompromisowego obejmującego podejście ogólne w sprawie dyrektywy zmieniającej, porozumienie polityczne w sprawie rozporządzenia zmieniającego oraz porozumienie polityczne w sprawie zmieniającego rozporządzenia wykonawczego. Rada postanowiła również ponownie skonsultować się z Parlamentem Europejskim w sprawie dyrektywy. Parlament Europejski wydał nową opinię 18 lutego.
24. 11 marca 2025 r. Rada formalnie przyjęła ten pakiet¹². Odnośne akty prawne opublikowano w Dzienniku Urzędowym z 25 marca 2025 r.¹³
- b) Przepisy dotyczące VAT w odniesieniu do sprzedaży na odległość towarów importowanych i w odniesieniu do VAT z tytułu importu
25. 17 maja 2023 r. Komisja przedstawiła pakiet wniosków jako część szeroko zakrojonej i kompleksowej reformy unii celnej, któremu towarzyszył komunikat pt. „Reforma celna: wprowadzenie unii celnej na kolejny poziom”¹⁴. W skład tego pakietu wszedł również wniosek dotyczący podatku od wartości dodanej, tj. wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących VAT odnoszących się do podatników ułatwiających sprzedaż na odległość towarów importowanych oraz stosowania procedury szczególnej dla sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich, a także w odniesieniu do uregulowań szczególnych dotyczących deklarowania i zapłaty VAT z tytułu importu („dyrektywa w sprawie sprzedaży na odległość towarów importowanych i VAT z tytułu importu”)¹⁵.

¹² Dok. ST 6304/25.

¹³ Dz.U. L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj>;
Dz.U. L, 2025/517, 25.3.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/517/oj>;
Dz.U. L, 2025/518, 25.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/518/oj.

¹⁴ Dok. ST 9622/23.

¹⁵ Dok. ST 9638/23.

26. Jednym z celów reformy celnej jest podjęcie działań w reakcji na gwałtowny wzrost wolumenu obrotu handlowego, w dużej mierze w wyniku nadzwyczaj szybkiego rozwoju handlu elektronicznego, który powoduje gwałtowny wzrost liczby małych przesyłek zawierających towary o niskiej wartości. Sytuację tę utrudniają przypadki zaniżania wartości i celowego dzielenia przesyłek na mniejsze, by utrzymać ich wartość poniżej 150 EUR i uniknąć w ten sposób należności celnych. Celem wniosków dotyczących reformy jest zatem zniesienie zwolnienia z cła dla towarów o wartości do 150 EUR oraz wprowadzenie nowego systemu taryfowego dla przesyłek o niskiej wartości opartego na czterech koszykach.
27. Obecnie próg 150 EUR istnieje również w odniesieniu do stosowania przepisu dyrektywy VAT dotyczącego podmiotu uznawanego za dostawcę, a także do korzystania z punktu kompleksowej obsługi importu (IOSS) w kontekście VAT: jego stosowanie jest ograniczone do sprzedaży na odległość towarów importowanych o wartości nieprzekraczającej 150 EUR. Zawarty w pakiecie wniosek dotyczący VAT ma na celu zniesienie tego progu również do celów IOSS, aby dostosować przepisy celne i przepisy dotyczące VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego.
28. Ponadto, ze względu na brak poparcia dla obowiązkowego korzystania z IOSS w ramach negocjacji w sprawie pakietu „VAT w epoce cyfrowej”, podczas prezydencji hiszpańskiej i belgijskiej opracowano alternatywne rozwiązanie zachęcające do korzystania z IOSS, w szczególności poprzez nałożenie na dostawcę lub podmiot uznawany za dostawcę obowiązku zapłaty VAT z tytułu importu w państwach członkowskich ostatecznego przeznaczenia towarów (co oznacza, że podmioty uznawane za dostawców lub sami dostawcy musieliby rejestrować się oddzielnie w każdym państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność, jeżeli nie korzystają z IOSS).
29. Ze względu na ścisłe powiązania między tą zachętą a reformą unijnego kodeksu celnego podjęto decyzję o przedyskutowaniu odpowiednich przepisów w kontekście wniosku dotyczącego VAT w ramach reformy celnej. Podczas czterech posiedzeń WPTQ prezydencja węgierska dopracowywała to rozwiązanie, w tym środki mające na celu dalsze zabezpieczenie płatności VAT z tytułu importu oraz środków rezerwowy, który umożliwiłby państwom członkowskim w szczególnych przypadkach zezwolenie na to, by VAT z tytułu importu płacił nabywca, oraz omawiała zniesienie progu 150 EUR dla IOSS.

30. Podczas negocjacji zasugerowano rozszerzenie definicji „sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich” na dostawy ze składów celnych w celu wyrównania warunków działania – pod względem możliwości korzystania z IOSS do celów VAT – między dostawami przywożonymi w pojedynczych przesyłkach a dostawami towarów przywożonych hurtowo do składów celnych z myślą o dalszej sprzedaży konsumentom. Z uwagi na możliwe korzyści z punktu widzenia kontroli celnej prezydencja węgierska włączyła tę propozycję do swojego kompromisowego tekstu projektu dyrektywy w sprawie sprzedaży na odległość towarów importowanych i VAT z tytułu importu.
31. Chociaż zniesienie progu 150 EUR i rozszerzenie o składy celne są bardzo ściśle związane z reformą celną i będą musiały zostać omówione w świetle rozwiązań politycznych przyjętych w ramach negocjacji w sprawie tego pakietu legislacyjnego, nie ma takiego związku między reformą celną a środkami zachęcającymi do korzystania z IOSS. Zasadniczo w alternatywnym podejściu zastąpiono jedynie przepisy z pakietu VIDA, które wprowadziłyby obowiązek korzystania z IOSS. Poprzez dalsze zachęcanie do okresowego deklarowania VAT zamiast naliczania i uiszczania tego podatku na granicy środki zachęcające do korzystania z IOSS prowadziłyby do uproszczenia poboru VAT. Ponadto, ponieważ środki te będą zdecydowanie zniechęcać do nieprzestrzegania przepisów, polska prezydencja wyraziła opinię, że środki te są potrzebne i pożądane wyłącznie ze względu na VAT. Co więcej, przyjęcie tych środków zapewniłoby jasność co do mających zastosowanie ram VAT w ramach negocjacji w sprawie reformy unijnego kodeksu celnego.
32. W tym celu polska prezydencja przygotowała projekt przepisów, które powinny zostać przyjęte oddzielnie, wraz z oświadczeniem – które ma zostać dodane do protokołu Rady – że Rada będzie kontynuować prace nad pozostałymi elementami projektu dyrektywy. Podejście to poparła również Komisja. Równoległe prezydencja zorganizowała również dyskusję orientacyjną na temat szeregu możliwych środków w celu zwiększenia solidności IOSS z myślą o ewentualnym rozszerzeniu jego zakresu stosowania w przyszłości.

33. Na posiedzeniu HLWP zmieniony tekst kompromisowy zawierający jedynie przepisy dotyczące zachęt uzyskał poparcie niemal wszystkich delegacji. Kilka delegacji nadal miało zastrzeżenia. Aby uwzględnić obawy tych delegacji, prezydencja wprowadziła szereg zmian do tekstu kompromisowego i projektu oświadczenia Rady.
34. Na tej podstawie 13 maja 2025 r. Rada (Ecofin) wypracowała podejście ogólne w odniesieniu do tego tekstu¹⁶. Rada postanowiła również skonsultować się z Parlamentem Europejskim w sprawie tego tekstu z myślą o jego przyjęciu, z zastrzeżeniem jego weryfikacji prawno-językowej.
- c) Elektroniczne świadectwo zwolnienia z VAT
35. 8 lipca 2024 r. Komisja opublikowała dwa wnioski mające na celu zastąpienie obecnego świadectwa papierowego elektronicznym świadectwem zwolnienia z VAT:
- i. wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do elektronicznego świadectwa zwolnienia z podatku od wartości dodanej; oraz
 - ii. wniosek dotyczący rozporządzenia wykonawczego Rady zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do elektronicznego świadectwa zwolnienia z podatku od wartości dodanej.
36. Wniosek dotyczący zmiany dyrektywy VAT tworzy warunki prawne dla opracowania przez Komisję świadectwa elektronicznego w drodze środków wykonawczych, natomiast wniosek dotyczący zmiany rozporządzenia wykonawczego przewiduje możliwość korzystania w okresie przejściowym zarówno ze świadectw papierowych, jak i elektronicznych.
37. 10 grudnia 2024 r. Rada (Ecofin) osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie tego pakietu, a 18 lutego 2025 r. Rada formalnie go przyjęła¹⁷. Odnośne akty prawne opublikowano w Dzienniku Urzędowym z 28 lutego 2025 r.¹⁸

¹⁶ Dok. ST 8710/25.

¹⁷ Dok. ST 5431/25.

¹⁸ Dz.U. L, 2025/425, 28.2.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/425/oj>;
Dz.U. L, 2025/428, 28.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/428/oj.

d) Zmiana dyrektywy w sprawie opodatkowania energii

38. 14 lipca 2021 r. Komisja przedłożyła wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie restrukturyzacji unijnych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (wersja przekształcona)¹⁹ („wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii”).
39. Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii jest częścią pakietu „Gotowi na 55”²⁰, który ma służyć realizacji ambitnych unijnych celów polegających na ograniczeniu do 2030 r. emisji o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r. oraz osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. Pakiet ten jest zestawem wzajemnie powiązanych wniosków, z których wszystkie służą temu samemu celowi, jakim jest zapewnienie sprawiedliwej i konkurencyjnej zielonej transformacji do 2030 r. i w latach kolejnych.
40. Wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie opodatkowania energii ma osiągnąć następujące cele:
- a) stworzenie dostosowanych ram, które przyczynią się do osiągnięcia celów UE na 2030 r. i neutralności klimatycznej do 2050 r. w kontekście Europejskiego Zielonego Ładu. Obejmowałyby to dostosowanie opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej do polityki energetycznej, środowiskowej i klimatycznej UE, a tym samym wniesienie wkładu w wysiłki UE na rzecz ograniczenia emisji;
 - b) stworzenie ram, które chronią i ulepszają rynek wewnętrzny UE, poprzez aktualizację zakresu produktów energetycznych i struktury stawek, a także racjonalizację stosowania przez państwa członkowskie zwolnień i obniżek podatkowych; oraz
 - c) utrzymanie zdolności do generowania dochodów budżetowych państw członkowskich.

¹⁹ Dok. ST 10872/21.

²⁰ Dok. ST 10849/21.

41. 17 czerwca 2022 r. Rada (Ecofin) zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji z postępu prac nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie opodatkowania energii²¹. 6 grudnia 2022 r. Rada (Ecofin) przeprowadziła debatę orientacyjną²² na temat wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie opodatkowania energii w celu uzyskania politycznych wskazówek co do dalszych działań. Ogólnie rzecz biorąc, ministrowie poparli bardziej elastyczne podejście prezydencji i zwrócili się o znalezienie rozwiązań dotyczących nierozstrzygniętych kwestii. Podczas debaty orientacyjnej na posiedzeniu Rady (Ecofin) 10 grudnia 2024 r.²³ większość delegacji była zdania, że osiągnięty dotychczas kompromis w sprawie dyrektywy jako całości stanowi delikatną równowagę między różnymi poglądami, mając na uwadze kilka aspektów, takich jak cele ekologiczne, specyfika państw członkowskich, konkurencyjność i rynek wewnętrzny. Część delegacji zwróciła jednak uwagę na pewne kwestie wymagające dalszych dyskusji. Analizę techniczną kontynuowano z uwzględnieniem wskazówek politycznych.
42. W oparciu o postępy poczynione przez poprzednie prezydencje polska prezydencja kontynuowała prace nad zmianą dyrektywy w sprawie opodatkowania energii. Prezydencja kilkakrotnie przygotowała pełne teksty kompromisowe. Dossier zostało przeanalizowane przez WPTQ 30 stycznia, 1 kwietnia i 20 maja. Informacje na temat tego dossier przekazano również delegacjom na posiedzeniu HLWP 12 czerwca. 20 czerwca 2025 r. Rada (Ecofin) zapoznała się ze sprawozdaniem prezydencji z postępu prac nad dossier dotyczącym dyrektywy w sprawie opodatkowania energii²⁴.

²¹ Dok. ST 9874/22.

²² Dok. ST 14736/22.

²³ Dok. ST 16174/24 REV 1.

²⁴ Dok. 7819/25.

3) Współpraca administracyjna w dziedzinie opodatkowania

a) Dyrektywa zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC 9)

43. 28 października 2024 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (DAC9)²⁵.
44. Głównym celem tego wniosku ustawodawczego było wdrożenie szczegółowych przepisów dyrektywy Rady (UE) 2022/2523 z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii²⁶. W szczególności chodzi o art. 44 dyrektywy, w którym ustanowiono obowiązek składania deklaracji dotyczącej podatku wyrównawczego (TTIR) przez jednostki raportujące międzynarodowych grup przedsiębiorstw i dużych grup krajowych. TTIR należy składać przy użyciu standardowego wzoru.
45. W następstwie prac przygotowawczych²⁷, na posiedzeniu 11 marca 2025 r. Rada (Ecofin) wypracowała porozumienie polityczne w sprawie tekstu projektu dyrektywy²⁸, z myślą o jej przyjęciu, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-językowej. Oświadczenie Rady i oświadczenie Komisji zostały dodane do protokołu tego posiedzenia Rady.²⁹
46. 14 kwietnia 2025 r. Rada (do Spraw Zagranicznych) przyjęła dyrektywę Rady (UE) zmieniającą dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania³⁰. Odnośny akt prawny opublikowano w Dzienniku Urzędowym z 6 maja 2025 r.³¹

²⁵ Dok. ST 15004/24 + ADD1.

²⁶ Dz.U. L 328 z 22.12.2022, s. 1–58, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2523/oj>.

²⁷ Dok. ST 6760/25 + ADD1.

²⁸ Dok. ST 6845/25.

²⁹ Dok. 7009/25, s. 3, pkt 4 i załącznik.

³⁰ Dok. ST 6963/25, ST 8024/25.

³¹ Dz.U. L, 2025/872, 6.5.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/872/oj>.

b) Umowy UE z Andorą, Liechtensteinem, Monako, San Marino i Szwajcarią

47. W następstwie odpowiednich dyskusji na forum HLWP rozpoczętych w 2023 r.³², 17 stycznia 2024 r. Komisja przedłożyła Radzie zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej Komisję do rozpoczęcia negocjacji dotyczących zmiany pięciu umów w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych między Unią Europejską a, odpowiednio, Konfederacją Szwajcarską, Księstwem Liechtensteinu, Księstwem Andory, Księstwem Monako i Republiką San Marino³³.
48. Planowane negocjacje w sprawie zmiany tych pięciu umów mają na celu:
- a) zapewnienie, by automatyczna wymiana informacji finansowych między państwami członkowskimi UE a pięcioma państwami spoza UE na mocy pięciu odnośnych umów zawartych z UE była dostosowana do zaktualizowanego wspólnego standardu do wymiany informacji (CRS) opracowanego przez OECD i nadal odbywała się zgodnie z nim od dnia 1 stycznia 2026 r.; wdrożenie zaktualizowanego CRS w ramach UE zostało ujęte w dyrektywie 2023/2226 (DAC 8);
 - b) w stosownych przypadkach, aktualizację odniesień prawnych do dyrektywy 95/46/WE poprzez odesłania do rozporządzenia (UE) 2016/679 (RODO).

³² Dok. ST 16411/23, s. 17–18.

³³ Dok. ST 5598/24 + ADD 1.

49. 21 maja 2024 r. Rada przyjęła decyzję Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji dotyczących zmiany umów w sprawie automatycznej wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych między Unią Europejską a, odpowiednio, Konfederacją Szwajcarską, Księstwem Liechtensteinu, Księstwem Andory, Księstwem Monako i Republiką San Marino³⁴, i osiągnęła porozumienie w sprawie wytycznych negocjacyjnych³⁵. Postanowiono, by w wytycznych negocjacyjnych zawrzeć zmianę umowy ze Szwajcarią w odniesieniu do pomocy w poborze podatków bezpośrednich i pośrednich.
50. Na posiedzeniach HLWP 26 września i 24 października 2024 r. i 8 stycznia, 26 lutego, 29 kwietnia i 12 czerwca 2025 r. oraz WPTQ – 31 stycznia i 27 maja 2025 r. Komisja poinformowała o postępach w negocjacjach dotyczących zmiany umów ze Szwajcarią, Liechtensteinem, Monako, San Marino i Andorą, a następnie przedstawiła wyniki tych negocjacji, czyli projekt protokołów zmieniających, z myślą o parafowaniu odnośnych tekstów.

³⁴ Dok. ST 9543/24, ST 9245/24.

³⁵ Dok. ST 9245/24 + ADD 1.

C. DZIAŁANIA O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

1) Konkluzje w sprawie programu uporządkowania i uproszczenia przepisów podatkowych przyczyniającego się do konkurencyjności UE

51. W konkluzjach zatwierdzonych na posiedzeniu 17 i 18 kwietnia 2024 r.³⁶ Rada Europejska podkreśliła, że potrzebny jest „nowy ład na rzecz europejskiej konkurencyjności, zakotwiczony w całkowicie zintegrowanym jednolitym rynku”; przypomniała także, że ramy regulacyjne powinny zapewniać pewność i przewidywalność prawa, być lepiej zintegrowane, spójne, otwarte na innowacyjne podejścia i domyślnie cyfrowe, a jednocześnie powinny zmniejszać obciążenie administracyjne. W Deklaracji budapeszteńskiej w sprawie nowego ładu na rzecz europejskiej konkurencyjności³⁷ Rada Europejska podkreśliła potrzebę zainicjowania „procesu gruntownego upraszczania przepisów, aby zapewnić jasne, proste i inteligentne ramy regulacyjne dla przedsiębiorstw oraz radykalnie zmniejszyć obciążenia administracyjne, regulacyjne i sprawozdawcze, w szczególności dla MŚP”.
52. Podczas debaty orientacyjnej na forum Rady 18 stycznia 2025 r. pt. „Zapewnienie konkurencyjnego w skali światowej otoczenia biznesowego w Europie – uproszczenie, uporządkowanie i zmniejszenie obciążeń regulacyjnych” niektórzy ministrowie wspomnieli o potrzebie uproszczenia systemów podatkowych i uporządkowania unijnych przepisów podatkowych.
53. W tym kontekście prezydencja zaproponowała, by rozpocząć prace nad konkluzjami Rady, które odzwierciedlałyby poglądy Rady i formułowały wskazówki co do ewentualnych przyszłych inicjatyw mających na celu poprawę konkurencyjności UE i ograniczenie obciążeń administracyjnych, regulacyjnych i sprawozdawczych w dziedzinie opodatkowania. Propozycja ta spotkała się z szerokim poparciem delegacji i prezydencja uznała, że rozpocznie prace nad konkluzjami na podstawie uwag otrzymanych od delegacji.

³⁶ Dok. EUCO 12/24.

³⁷ Deklaracja budapeszteńska w sprawie nowego ładu na rzecz europejskiej konkurencyjności, <https://www.consilium.europa.eu/pl/press/press-releases/2024/11/08/the-budapest-declaration/>

54. Konkluzje te były analizowane przez WPTQ 20 i 26 lutego 2025 r. Zmieniona wersja konkluzji została przedłożona Coreperowi 4 marca 2025 r., a 11 marca 2025 r. konkluzje zostały zatwierdzone przez Radę³⁸.
55. Na posiedzeniu HLWP 29 kwietnia 2025 r. polska prezydencja przedstawiła podejście trzech prezydencji, jeśli chodzi o działania następcze w tym zakresie.

2) **Wyroby tytoniowe**

56. 26 lutego 2025 r. HLWP przeprowadziła wymianę poglądów na temat wyzwań związanych z opodatkowaniem wyrobów tytoniowych i nikotynowych. W wyniku dyskusji stwierdzono, że w związku z brakiem unijnych przepisów dotyczących opodatkowania pojawiających się alternatywnych wyrobów i ze względu na to, że rynek tych wyrobów szybko się rozwija, państwa członkowskie indywidualnie wprowadziły podatki w tym zakresie. Sytuacja ta doprowadziła do znacznych różnic w opodatkowaniu tych nowych wyrobów, co z kolei stwarza wyzwania administracyjne, jeśli chodzi o nadzór nad tym obszarem działalności gospodarczej, i powoduje coraz większe zakłócenia konkurencji i brak efektywności w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Na posiedzeniu HLWP niemal żadne państwo członkowskie nie wyraziło poważnych zastrzeżeń do inicjatywy Komisji, by opodatkować alternatywne wyroby tytoniowe i nikotynowe, przy czym niektóre państwa członkowskie chciały utrzymania konkurencyjności rynku. Co więcej, ogromna większość państw członkowskich otwarcie wezwała Komisję do podjęcia działań w tym obszarze.
57. Pomimo że już w 2020 r., w konkluzjach Rady w sprawie wyrobów tytoniowych, Komisja została poproszona o przedstawienie wniosku ustawodawczego dotyczącego przeglądu przepisów związanych z opodatkowaniem wyrobów tytoniowych, jak dotąd nie został on przedłożony, ani nie figuruje w programie prac Komisji na 2025 r.

³⁸ Dok. ST 6748/25.

3) **Współpraca administracyjna w zakresie gier hazardowych**

58. 8 stycznia 2025 r. HLWP przeprowadziła wymianę poglądów na temat zacieśnienia współpracy administracyjnej w dziedzinie gier hazardowych, aby zmierzyć się z wynikającymi z cyfryzacji gospodarki wyzwaniami dla rynku wewnętrznego. Zwrócono uwagę na to, że działalność stron internetowych i platform offshore oferujących nielegalne gry hazardowe może pociągać za sobą ryzyko uchylania się od opodatkowania i uszczuplenia dochodów państw członkowskich.
59. Ustanowienie grupy ekspertów i wykorzystanie współpracy administracyjnej, aby wymieniać informacje na temat gier hazardowych, oraz utworzenie bazy danych, to niektóre pomysły na to, jak złagodzić ten problem. Podkreślono, że gry hazardowe to temat obejmujący różne dziedziny, przy czym podatki to element większej całości. Przed podjęciem działań należy lepiej zrozumieć, jakie są ewentualne luki związane z opodatkowaniem i wskazać odnośne przepisy. Na posiedzeniu HLWP 26 lutego 2025 r. prezydencja przedstawiła dalsze informacje na temat gier hazardowych.

4) **Rozwój sytuacji międzynarodowej**

60. HLWP była regularnie informowana o istotnych kluczowych wydarzeniach na arenie międzynarodowej w obszarze polityki podatkowej.
- a) *Otwarte ramy OECD/G-20 w zakresie BEPS*
61. Delegacje były regularnie informowane o bieżących pracach i aktualnej sytuacji na forum otwartych ram OECD/G-20 w zakresie BEPS, a także o aspektach polityki podatkowej omawianych na posiedzeniach ministrów finansów i prezesów banków centralnych grupy G-20.
62. Na tym etapie „dwufilarowe rozwiązanie w celu sprostania wyzwaniom podatkowym wynikającym z cyfryzacji gospodarki” pozostaje jednym z kluczowych tematów omawianych na forum otwartych ram OECD/G-20 w zakresie BEPS. Główne dyskusje w tej dziedzinie dotyczą obecnie szeregu ważnych kwestii związanych z wdrażaniem filaru drugiego na szczeblu globalnym.

63. Choć szersze wdrażanie na szczeblu globalnym dalej jest pożądanym celem, zasady filaru drugiego stanowią już część dorobku prawnego UE na mocy dyrektywy Rady (UE) z dnia 15 grudnia 2022 r. w sprawie zapewnienia globalnego minimalnego poziomu opodatkowania międzynarodowych grup przedsiębiorstw oraz dużych grup krajowych w Unii.
64. Ze względu na znaczenie tych kwestii na forum HLWP, z inicjatywy polskiej prezydencji, omówiono aktualną sytuację i szereg technicznych wariantów dalszych działań w tym zakresie.
65. W tym kontekście oraz jak wspomniano w niedawnym oświadczeniu forum otwartych ram OECD/G-20 w zakresie BEPS wydanym po jego 17. posiedzeniu plenarnym, które odbyło się w dniach 7–10 kwietnia 2025 r., konieczne będą konstruktywne dyskusje, aby osiągnąć niezwykle ważny cel, jakim jest zabezpieczenie pewności i stabilności w międzynarodowym systemie podatkowym.
66. Negocjacje te mają również zasadnicze znaczenie w kontekście dążenia do zapewnienia konkurencyjności gospodarczej UE i jej państw członkowskich, a także wyrównania warunków działania dla wszystkich zainteresowanych przedsiębiorstw międzynarodowych. Oczekuje się zatem, że niezbędne prace przygotowawcze będą kontynuowane zarówno na szczeblu technicznym, jak i politycznym, stosownie do potrzeb.
- b) Negocjacje w sprawie ramowej konwencji ONZ o międzynarodowej współpracy podatkowej
67. 27 listopada 2024 r. na 79. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ przyjęto rezolucję w sprawie promowania inkluzywnej i skutecznej międzynarodowej współpracy podatkowej w Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby rozpocząć formalne negocjacje w sprawie konwencji ramowej. Państwa członkowskie UE wstrzymały się od głosu.

68. Negocjacje na forum międzyrządowego komitetu negocjacyjnego dotyczące nowej konwencji i dwóch wstępnych protokołów rozpoczęły się w 2025 r., a pierwsze posiedzenie merytoryczne odbyło się w Nowym Jorku w dniach 3–6 lutego 2025 r. Podczas tej sesji delegaci uzgodnili ustalenia proceduralne i określili trzy nieformalne obszary prac w celu ukierunkowania negocjacji: obszar prac I dotyczący konwencji ramowej, obszar prac II dotyczący protokołu 1 w sprawie opodatkowania dochodów z usług transgranicznych oraz obszar prac III dotyczący protokołu 2 w sprawie zapobiegania sporom i ich rozstrzygania. Prace w tych obszarach mają służyć opracowaniu projektów elementów i wkładu technicznego, aby wspomóc postępy w negocjacjach dotyczących tekstów aktów. HLWP była regularnie informowana o przebiegu dyskusji.

5) Grupa ds. Kodeksu Postępowania (opodatkowanie działalności gospodarczej)

69. Grupa ds. Kodeksu Postępowania (COCG) zebrała się 29 stycznia i 30 kwietnia 2025 r., a posiedzenia podgrup odbyły się 14 i 23 stycznia, 27 lutego i 22 maja 2025 r.

70. Dokonywany dwa razy do roku przegląd unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych został zatwierdzony przez Radę 18 lutego 2025 r. i opublikowany w Dzienniku Urzędowym 28 lutego 2025 r.³⁹

71. Bardziej szczegółowe sprawozdanie można znaleźć w specjalnym półrocznym sprawozdaniu Grupy ds. Kodeksu Postępowania⁴⁰.

³⁹ Dz.U. C, C/2025/1473, 28.2.2025.

⁴⁰ Dok. ST 9651/25 + ADD 1–7.

6) Agresja Rosji na Ukrainę

72. W związku z agresją Rosji na Ukrainę przy udziale Białorusi, Grupa Robocza do Spraw Podatkowych w Radzie przeanalizowała szereg środków, które państwa członkowskie mogłyby – za pomocą instrumentów współpracy podatkowej – stosować w celu wsparcia wdrażania unijnych środków ograniczających (w odniesieniu do Rosji i Białorusi) i zapobiegania ich obchodzeniu.
73. Po pierwsze, państwa członkowskie uzgodniły, że należy zaprzestać wszelkiej wymiany informacji do celów podatkowych z Federacją Rosyjską i Białorusią. Po drugie, państwa członkowskie UE przeanalizowały szereg środków służących lepszemu wykorzystaniu współpracy administracyjnej i innych instrumentów w dziedzinie opodatkowania w kontekście egzekwowania środków ograniczających.
74. W związku z tym Grupa Robocza do Spraw Podatkowych będzie nadal analizować dalszy rozwój sytuacji w odniesieniu do tych środków, w tym prace prowadzone w ramach tymczasowej platformy utworzonej przez Komisję 3 czerwca 2022 r. w formie podgrupy ds. egzekwowania przepisów podatkowych w ramach grupy zadaniowej „Freeze and Seize”.
75. Na posiedzeniu HLWP 12 czerwca 2025 r. delegacje zapoznały się z aktualnymi informacjami przekazanymi przez Komisję na temat prac tej podgrupy.

7) Podatki w obszarach niezwiązanych z podatkami

76. 19 listopada 2013 r. HLWP uzgodniła, że przepisy podatkowe w dossier niezwiązanych z podatkami prowadzące do jakichkolwiek zmian w prawie podatkowym państw członkowskich lub w ich praktykach administracyjnych lub też mające inne skutki dla opodatkowania powinny być objęte nieformalnym mechanizmem ostrzegania. Systematyczne podejście polegające na zwracaniu uwagi ekspertów podatkowych na takie przypadki, przy wsparciu ze strony Sekretariatu Generalnego, w dalszym ciągu gwarantuje, że państwa członkowskie są ostrzegane w odpowiednim czasie, w tym w zakresie negocjowania umów między UE a państwami trzecimi. HLWP zapoznała się z najnowszymi informacjami w tym zakresie.

8) Sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego

77. 28 listopada 2024 r. Europejski Trybunał Obrachunkowy (ETO) opublikował sprawozdanie specjalne nr 27/2024 pt. „Zwalczanie szkodliwych systemów podatkowych i unikania opodatkowania przez przedsiębiorstwa – UE ustanowiła pierwszą linię obrony, ale w sposobie wdrażania i monitorowania działań występują niedociągnięcia”. W sprawozdaniu tym przeanalizowano wysiłki UE na rzecz zwalczania szkodliwych systemów podatkowych i unikania opodatkowania przez przedsiębiorstwa.
78. 24 marca 2025 r. ETO opublikował sprawozdanie specjalne nr 08/2025 pt. „Oszustwa związane z VAT w imporcie – Uproszczone przywozowe procedury celne nie gwarantują wystarczającej ochrony interesów finansowych UE”. W sprawozdaniu oceniono, czy interesy finansowe UE i jednolity rynek są skutecznie chronione przed oszustwami związanymi z VAT w imporcie w przypadku stosowania uproszczonych przywozowych procedur celnych.
79. 26 lutego i 12 czerwca 2025 r. ETO omówił te sprawozdania na forum HLWP.

9) Międzynarodowa komisja ds. rozstrzygania międzynarodowych sporów dotyczących podwójnego opodatkowania (ITDRC)

80. Na posiedzeniu HLWP 12 czerwca 2025 r. państwa członkowskie otrzymały aktualne informacje na temat negocjacji dotyczących wielostronnej konwencji w sprawie międzynarodowej komisji ds. rozstrzygania międzynarodowych sporów dotyczących podwójnego opodatkowania.